

XXVIII

ARCHYTAE TARENTINI EXIMI PYTHAGORICI EXEMPLO IN LITORE APVLIAE
DIV INHVMATI IACENTIS FATVM IDEM ET BONOS ET MALOS MANERE OSTENDIT

Heroico-Alcmanius

Tē maris et terrae numerōque carentis harēnae
Mēnsōrem cohibent, Archyātā,
Pulveris exiguī prope lītus parva Matīnum
Mūnera : nec quicquam tibi prōdest

Āeriās temptāsse domōs, animōque rotundum
Percurrisse polum, moritūrō !
Occidit et Pelopis genitor, convīva deōrum,
Tīthōnusque remōtus in aurās,

Et Iovis arcānīs Mīnōs admissus, habentque
Tartara Panthoidēn, iterum Orcō
Dēmissum, quamvīs clipeō Trōiāna refīxō
Tempora testātus, nihil ultrā

Nervōs atque cutem mortī concesserat ātrae,
Iūdīce tē, nōn sordidus auctor
Nātūrae vērīque. Sed omnēs ūna manet nox,
Et calcanda semel via lētī.

Dant aliōs Furiae torvō spectācula Mārtī ;
Exitīō est avidum mare nauīs ;
Mixta senum ac iuvenum dēnsentur fūnera : nūllum
Saeva caput Prōserpina fūgit.

Mē quoque dēvexī rapidus comes Ōrīōnis
Illyricīs Notus obruit undīs.
At tū, nauta, vagae nē parce malignus harēnae
Ossibus et capitī | inhumātō

Particulam dare : sīc, quodcumque minābitur Euris
Flūctibus Hesperīīs, Venusīnae
Plēctantur silvae, tē sōspite ; multaque mercēs,
Vnde potest, tibi dēfluat aequō

Ab Iove, Neptūnōque sacrī cūstōde Tarentī.
Neglegis immeritīs nocitūram
Postmodo tē nātīs fraudem committere ? Fors et
Dēbita iūra vicēsque superbae

Tē maneant ipsum : precibus nōn linquar inultīs ;
Tēque piācula nūlla resolvent.
Quamquam festīnās (nōn est mora longa), licēbit,
Iniectō ter pulvere, currās.